

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 2. De Magnanimitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

etiam audaciam comprime, qua ali-
quid supra vires à te concessas adori-
mur, vt in medio huius virtutis posi-
ti, secundum quod tibi placet, in stu-
diosis operibus strenuè & fortiter
nos geramus. Amen.

De Magnanimitate. §. II.

D. Thom.
2.2. q 129.
ar. 3 ad 3.
Bonau. in
hom. Eccl.
to 1. opus.
Arist.

Magnanimitas est virtus, qua mag-
na opera & eximio honore dig-
nissima propter finem virtutis aggredi-
mur, ipsum verò honorem nobis denega-
tum non ambimus, & oblatum contem-
nimus. Ita quidē magni Ecclesiæ Do-
ctores, Thomas & Bonauétura huius
virtutis naturam exposuerunt, & ex
parte Philosophi definitionem cor-
rexerunt. Qui fidei luce carens, & sui
oblitus, (nam alio loco verè docuit
honorem propter seipsum non esse
quærendum (plus amoris honoris tri-
buit, quàm Christiana veritas pati-
tur, & quàm ipse honor (qui virtutem
sequitur, sicut delectatio sumptio-
nem cibi) mereatur.

Incitamenta ad Magnanimitatem
sunt: I. Magnitudo Dei, cuius nos ser-
uos

uos profiteamur & filios, ac imitato-
 res esse cupimus. Ipse enim magnus
 est: *Quia magnus Dominus & laudabi-* Psa. 47. 1.
lis nimis. Et: Magnus amor eius, quo fi- Ioan. 3.
lium suum nobis in redemptorem dedit,
& spiritum suum cordib. nostris immi-
sit. Et: Magna virtus eius, quia fecit no- Luc. 1. 49
bis magna, qui potens est. Et: magnum Psa. 102.
donum eius: Nam redemit de interitu 4.
vitam nostram, & coronat nos in mise-
ricordia & miserationibus, & compla-
cuit ei parare nobis regnum. Ita vt
 possimus singulis momentis dicere:
Quod magna est misericordia eius su- Psa. 85. 13.
per nos. Quis ergo non videat, huius
 magni regis famulos, amicos & filios
 magnos esse debere, quiq; magna pro
 ipso audeant, & omnem sæculi hono- Aug 1 de
 rem qui, vt ait August. *nullius est pon-* de ciuit.
deris fumus. animosè contemnant? c. 17.

II. Magnis operibus magna præ-
 mia promissa sunt: Nam qui mnâ, quâ
 acceperat, lucratus est quinque
 mnas, præficitur quinque ciuitati-
 bus; qui verò decem mnas acquisiuit,
 laudatur vehementer, & cumulatis-
 simum præmium recipit: Audite
 enim:

Luc. 19. enim: *Euge bone serue, quia in modico*
 17. *fuiſti ſi leſis, eris poteſtatem habens ſu-*
 Greg li. 3. *per decem ciuitates. Magna ergo pro-*
 in 1. Reg *miſit, inquit Gregorius, qui magna*
 ad c. 17. *præcipiendo docuit, vt magnitudo mu-*
neris ad fortitudinem incitaret laboris.

III. Magnarum actionum ſectato-
 ribus, non tantum in alia vita Domi-
 nus magna præmia decernit, ſed etiã
 in hac vita miris donis augere ſolet.
 Huiusmodi ſunt: Mentis puritas; di-
 uinarum conſolationum affluentia;
 in rebus arduis inuicta fiducia; in
 morte ſecuritas; citus ad cœlũ tran-
 ſitus; nullus aut modicus aut purga-
 torij flammæ accessus. Egregiè p. o-
 fectò Gregorius ait: *Magnum eſt ſoli*
 Greg. 5. *Domino ſeruire, videlicet inſtanter bo-*
na agere, bonis actibus reproba non miſ-
cere: ſed hoc quàm maximum, in huius
vita tranſitu poteſtatem cruentorum
ſpirituum non incurrere. Nullas in via
horribilitates cernere, contrarietates ob-
iectionum nullas inuenire, æternas pœ-
nas euadere liberatoris noſtri præſidia
ſentire, momentaneam ſæculi lucem
perdere, ſed repente ineffabilem clari-
tatem

statem aternitatis inuenire. Hæc ille.

Actiões Magnanimitatis sunt: I.

In omni mortificationis genere atque virtutis, nõ mediocribus contentos esse; sed cum Dei gratia ad supremum gradum anhelare, & quoad fieri possit, maximas & excellentissimas actiones præstare.

II. Homines etiam suprema dignitate fulgentes, & eorum magnificas promissiones, & minas terribiles, si ad aliquid virtuti contrarium compellant, animo e contemnere.

III. Impedimentis, & obstaculis non frangi, qui se præstantissimis actionibus virtutis opponant, sed ea fortiter separare.

IV. Post magnam cum Deo familiaritatem adeptam, ad maiorem aspirare, & post eximia opera, in eius obsequium præstita, adhuc maiora moliri.

V. Difficultatibus & molestiis, quæ in his magnis operibus oriri solent, non mœrere, non angere, sed lætari, atque gaudere.

VI. Pro his omnibus solum Dei ob-

K sequi-

sequium ac gloriam expectare, & verum honorem, scilicet æternum, in patria decernendum, concupiscere.

VII. Dignitates & mundi honores, si non offerantur, non appetere; si offerantur, aspernari: & minus voluntarij, solum pro Dei gloria & merito obedientiæ suscipere, & sub illis, tanquam sub pondere, gemere, & libentissimè eos alijs dimittere.

VIII. Honores, ac munera, nostris meritis minora, præ ambitione non aspernari, sed illa cum magna modestia administrare, & quasi nostra maiori dignitati honore afficere.

IX. Non solum pusillanimitatem, quæ viribus à Deo nobis datis, congrua non audet, sed etiam præsumptionem, ambitionem, & inanem gloriam fugere.

*Arist. 4.
Ethic. c. 3.* X His ex parte continentur viginti indicia notanda viri magnanimi, quæ Aristoteles numeravit, & benè interpretata, non parum utilitatis viro spirituali possunt afferre. Vir enim magnanimus, Primo: Spectato officio

officio aut dignitate magna, quam
 quærit, se propter illam, qua Deum
 repræsentat, dignum magno hono-
 re iudicat. Secundò: Modicè magnis
 honoribus, & à magnis viris oblati,
 delectatur, paruosque contemnit.
 Tertio: In prosperis & aduersis
 moderatum se exhibet. Quarto:
 Magnanimi etiam est, parua pericu-
 la, paruis relinquere, magnis verò
 pro Dei gloria se exponere, & si
 opus fuerit vitæ non parcere. Quin-
 to: Acceptum beneficium ab ho-
 mine maioribus beneficijs compen-
 sare. Sextò: Neminem ex mortali-
 bus, nisi ob res magnas, rogare. Se-
 ptimò: Libenter alijs adiumento ef-
 se. Octauò: Cum principibus, & o-
 pulentis; si ita gloria Dei exigat, præ-
 stare se magnum & excelsum; cū me-
 diocribus & infimis, moderatum.
 Nono: Non se locis honoratioribus
 aut dignitatibus ingerere. 10. Cuncta-
 ri in his, quæ aggreditur, & nō multa,
 sed magna facere. 11. Apertè vitia o-
 disse, & virtutem amare. 12. Palam &
 liberè, quæ dicenda, & agenda sunt,

dicere & agere. 13. Vulgi hominibus
sententiam suam & rationem guber-
nandi non prodere. 14. Alterius nutu,
nisi superiori, non posse viuere. 15.
Quia nihil ei magnum est, non facile
admirari. 16. Iniuriarum non memi-
nisse. 17. Aliorum nimium laudorem,
aut vituperatorem nō esse. 18. In mo-
lestijs querulum non se præbere. 19.
Malle res honestas quàm vtilis possi-
dere. 20. Habet denique magnanimus
vocem grauem, motum tardum, ora-
tionem sedatam, & quia paucis stu-
det, non festinat, & quia nihil mag-
num æstimat, nunquam vehementer
contendit.

Postulatio Magnanimitatis: Do-
mine IESV Christe, Rex magne, qui
pro nobis, pusillis magna & incom-
prehensibilia fecisti, & sæculi hono-
rem calcasti: fac nos, obsecramus, in-
tentè, magnorum operum amatores,
& terrenorum honorum & dignita-
tum contemptores; vt & magna ope-
ra & magna in tuo regno præmia nos
efferant, & magnorum honorum sæ-
cularium contemptus nos in ve-
rissi-

rissimum sanctorum honorem inducat. Amen.

De Securitate. §. III.

Securitas est virtus, qua pacatè & tranquillè magna opera virtutis aggredimur, & timorem, anxietatemque errandi, præposterè agendi, & non assequendi finem, cohibemus. Quæ, ut D. Thom. 2. 2. qu. 129. art. 7. Thomas ait, pars est magnanimitatis, quia cum magnanimus ea quæ aggreditur, non sibi imparia reputet, meritò in operib. suis securus est, & de diuina misericordia sibi fauete cõfidit.

Incitamenta ad securitatem sunt:

I. Concurfus Dei, qui omnes res naturales in suis functionibus mirabiliter iuuat. Qui & ipsis peccatoribus in suarum quoque legum transgressionem auxilia ad operandum generalia non denegat, ne naturali ordini in rebus statuto deficiat. Quanto ergo magis suos iustos iuuabit, pro eius obsequio laborantes, & eos ab emergentibus impedimentis vinci non sinet.

II. Bona conscientia, quæ iustum,

K 3

Dei